

Ἡ «Ἀλήθεια τῶν Κυθέρων» εὐχεται μὲ ἐγκαρδιότητα στὴν Ἑλλάδα μας, στὴν Ἐθνικὴ μας Κυβέρνησι καὶ τοὺς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Κόσμον ἀναγνώστὰς τῆς Εὐτυχισμένου ὁ Καινούργιος Χρόνος

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Περίοδος Β' Ἀριθ. φύλλου 1

Ἐκδότης Ἰδιοκτῆτης Διευθυντὴς ὑπεύθυνος
Κωνσταντῖνος Στάθης Καρβουνάδης

Ἰανουάριος 1972

Γραφεῖα Καρβουνάδης

Τιμὴ φύλλου 2

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τὰ Κύθηρα καὶ οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι τῶν πανηγυρίζουν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Νήσου ὡς Ἱερᾶς Νήσου καὶ οἱ Καρβουνάδες καταβάλλουν προσπάθειαν διὰ κατασκευὴν τοῦ Τέμπλου τῆς Ἐκκλησίας τῶν.

Καρβουνάδες τῇ 22(8)1971

Πρὸς

Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν

καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον

Ἀθῆναις

Μακαριώτατε,

Εὐλαβῶς ὑποβάλλω τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, τὴν προϋσαν αἰτησίαν μου καὶ παρακαλῶ, ἐκφράζων τὴν παράκλησιν καὶ τῆς κοινῆς γνώμης τῶν κατοίκων τῆς Νήσου, ὅπως εὐχρησθησὶ καὶ ἀνακηρύξηται τὴν Νήσον μας τῶν Κυθέρων, ὡς «Ἱερὰ Νήσος».

Συνυποβάλλω τὴν ἐφημερίδα μου, πρὸς δὲ καὶ τρεῖς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῶν τριῶν θρησκευτικῶν Ἰδρυμάτων μας.

Μὲ εὐλάβειαν καὶ ταπεινώσειν

Ὁ αἰτῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ε. ΣΤΑΘΗΣ

ΤΟ ΤΕΜΠΛΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Αἱ πρῶται προσφοραὶ

Συνεπῆς πρὸς τὴν δημοσιευθεῖσαν δὴλωσίν μου, φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς πρῶτας ἀγγελθεῖσας προσφορὰς:

Αἱ γνωσθεῖσαι 1) π ρ ο σ φ ο ρ ᾶ Γεωργίου Θεοδώρου Τζάννε, Ἀμερικῆ, δολ. 100, στα λέντα εἰς ἐμέ, ἄτινα καὶ παραδῶκα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Δημοσιεύω καὶ περικυλίσθω τῆς ἐπιστολῆς τοῦ:

«Ἐν Ἀθῆναις Ὀκτ. 16 1971 Ἀγαπητὴ ἐξάδελφε Κώστα, ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου, σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὰ ῥαῖα σὰς λόγια, βλέπω καὶ χαίρω ὅπως καὶ πάντοτε, καὶ τώρα φροντίζετε διὰ τὸν Ἱερὸν σκοπὸν καὶ δι' αὐτὸ πάντοτε σὰς ἐκτιμῶ καὶ τὸ ἔχω τιμὴν μου νὰ σὰς ἔχω συγγενῇ. Εἰμαι πληρῶς εὐχαριστημένος ἐν γένει, μὲ ὅλην τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἔχετε πραγματικῶς τὴν καλλίτερην Κυβέρνησιν τοῦ Κόσμου, ἄνευ ἀμφιβολίας. Εὐχομαι ὅπως ὁ κ. Παπαδόπουλος νὰ μείνῃ πολλὰ ἔτη διότι εἶναι πραγματικῶς, Σωτήρ. Σοὺ στέλλω ἐσωκλειστῶς τῆς ἐπιστολῆς μου ἕνα μικρὸ ποσὸν δολ. 100, διὰ τὸ τέμπλον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἄνευ ἑτέρου σὰς χαιρετῶ μετ' ὑπολήψεως, ὁ ἐξάδελφός σας GEORGE JAMES.

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀναχωρῶ δι' Ἀμερικὴν.

2α Π ρ ο σ φ ο ρ ᾶ Τσιριγώτης ἀνώνυμος, δραχμὰς 20.000 ἐντὸς φακέλλου. Εἰκοσι χιλιάδες ἐδόθησαν εἰς τὸν ῥάφην Παναγιώτην Κασσιμάτην, εἰς τὸ μαγαζί του. Τυγχάνων Ἐπιτροπὸς καὶ ἀποσπάζει τὴν ὥραν πού τὸν φάκελλο παρέδόθη στὸ κατάστημα του. Συνόδου τὰ χρήματα ἀπολύτως σημεῖωμα, εἰς φύλλον τετραδίου.

Παραθέτω τὸ σημεῖωμα. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τηρηθῇ ἀναρρογραφία, χωρὶς κανένα τὸνο καὶ τὸ γράφω μὲ τὰς ἰδίαις λέξεις, ἀλλὰ ὁρθογραφημένο:

«Κύριε Παναγιώτη Κασσιμάτη, Ράφτη, ὅλοι οἱ Τσιριγώτες ἐμαθαίμεν ὅτι κάνετε στὴν Ἀγίῳ Γεωργίῳ Τέμπλο. Λοιπὸν καὶ γώ, σοὺ στέγνω τὸν ὁβολὸ τῆς χήρας. 20.000. Ἀγνώστου Τσιριγώτης γέρος».

Σημ. Ἐφημ.: Εἶναι πολὺ συνηθιστὴ ἡ προσφορὰ αὐτὴ τοῦ γέροντος. Πόσα χρόνια ἀράγε ἐχρηστάθη νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ κομμάτι;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 164029

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27.11.71

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαδίδωμεν Ὑμῖν συνημμένως τὸ ὑπ' ἀριθ. 824 Β) 21.11.71 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς μετὰ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν περικυλίσθω ἐκ φωτοτυπίας ἐκ τῆς Αὐστραλιανῆς ἐφημερίδος SYDNEY HERALD διαπραγματευομένη περὶ τοῦ Μεγάλου τῶν Καρβουνάδων Εὐεργέτου Νικολάου Παναγιώτου Λουράντου, μετὰ τῆς φωτογραφίας του. Εἰς τὴν ἐκδοσιν «Ἑλληνικὴ Ἐπισκόπησις», μεταφράζων τὴν σχετικὴν περικυλίσθω κατωθὶ τῆς φωτογραφίας του.

«Νικολάου Λουράντος, ἕνας ἐπιφανὴς Ἕλληνας εἰς τὴν Ἀπὸ τὴν Κοινότητα τοῦ Σίδνεϋ, ἀφίχθη εἰς Αὐστραλίαν ἀπὸ τὰ Κύθηρα τὸ 1910 χωρὶς σέντσι. Τὸ 1969 διέθεσε 100.000 δολάρια διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Ἑλληνικῆς Ἑδρας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σίδνεϋ.

τῶν ἐν αὐτῷ προσηρηθέντων, ἦτοι ἀναφορὰς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Στάθης καὶ τριῶν ἀντιτύπων τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἐν Κυθήροις Παναγιᾶς Μυρτιδιωτίσσης, περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Νήσου τῶν Κυθέρων ὡς Ἱερᾶς καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὰ κατ' ὕμᾶς λόγῳ ἀρμοδιότητος.

Ἐντολὴ Ὑπουργοῦ
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. Φ. 942)6370

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19)10)71

Πρὸς τὴν Διαρκή

Ἱερὰν Σύνοδον

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐνταῦθα

Εὐσεβῶς ὑποβάλλοντες τὴν ἀπὸ 22.8.71 αἰτησίαν τοῦ Κωνσταντίνου Στάθης μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῆς «περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Νήσου Κυθέρων ὡς Ἱερᾶς Νήσου», παρακαλοῦμεν διὰ τὰ κατ' ὕμᾶς.

Ἐλάχιστος
ἐν Χριστῷ ἀδελφός
Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. Α 1813)7679

Ἀθῆναις τῇ 17)11)1971

Πρὸς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Σωτήριον Τοπτηρητὴν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κυθέρων

Εἰς Κύθηρα

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνεδιῶν ἐξουσιοδοτήσας, διαδίδωμεν Ὑμῖν συνημμένως ὡς, λόγω ἀρμοδιότητος, τὴν ἀπὸ 22)8)1971 αἰτησίαν τοῦ κ. Κωνσταντίνου Στάθης, περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Νήσου Κυθέρων ὡς Ἱερᾶς Νήσου, μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῇ Ἱερῶν

Nicholas Lourantos, a prominent member of Sydney's Greek community, arrived in Australia from Kythira in 1910, penniless. In 1969 he donated \$100,000 for the establishment of a Chair of Modern Greek at Sydney University.

Ἀκολουθίῶν 1) Μυρτιδιωτίσσης, 2) Ἀγίας Ἐλένης καὶ 3) Ἀγ. Θεοδώρου, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ κατ' ὕμᾶς.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὕμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

+ Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος
Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
+ Ὁ Δεσφὴς Κοσμάς

Κοινοποιήσις:

1. Μ. Σ. Ε. Θεῖας Λατρείας
2. Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

3. κ. Κωνσταντῖνον Στάθην Καρβουνάδων Κυθέρων.
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ.κ. (Τ.Σ.) Ἀρχ.

Χριστόδουλος Παρσκαυαίδης

Ε. Π. Τ.
ΕΠΙΣΤΟΛΗΚΟΝ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ Ὑπουργεῖον

Προεδρίας Κυβερνήσεως

Ἀθῆναις

Ἡ ἐμὴ ταπεινότης καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ εὐσεβοῦς Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλην σπουδαιότητα ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις τῆς ἐκδοθείσης Χριστιανικῆς ἀποφάσεως, τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς ὕμετέρας Μακαριότητος Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ ἀνακηρύξεως τῶν Κυθέρων ὡς «Ἱερᾶς Νήσου» στὸν. Ἡ δικαιοσύνη τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἀποφάσεως αὕτη διανέμει διὰ τὴν Νῆσον τῶν Κυθέρων νέους καὶ μεγάλους Χριστιανικοὺς ἐρίζοντας στὸν. Ἀναγνωρίζοντες τὴν μεγάλην εὐεργεσίαν ἡ ὁποία προσεφέρθη εἰς τὸν εὐσεβέστατον νομαρχεῖα λαὸν τῆς Νήσου μὲ εὐλάβειαν καὶ ταπεινώσειν, ἐκφράζομεν τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΣΤΑΘΗΣ
Ἐφημερίς
«Ἀλήθεια Κυθέρων»

ΑΙΤΗΣΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΤΑΘΗ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΩΝ

Καρβουνάδες τῇ 28)9)1971

Πρὸς

τὸ Ὑπουργεῖον

Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς

Παλαιὰ Ἀνάκτορα

Κύριε Ὑπουργέ,

Τὴν 20ὴν Αὐγούστου ἐ.ε., συ

νέταξα αἰτησίαν πρὸς τὸν τότε

Ὑπουργὸν παρὰ τῷ Κυρίῳ

Πρωθυπουργῷ κ. Γεωργιάδῳ

καὶ ἔδωκα δύο θέματα, διὰ τὰ

ὅποια ἐζητοῦσα τὴν συμπαρά

στασίν του, ἥτοι διὰ σχεδίων

ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς μου εἰς Καρ

βουνάδες, διὰ τὴν κατασκευ

ὴν δευτέρου ὁρόφου διὰ ξενο

δοχείων ἀπὸ τὸν Ε.Ο.Τ. καὶ

διὰ τὸν καθιερωμένον τῆς Νή

σου μας τῶν Κυθέρων ὡς «Ἱε

ρὰ Νήσος» καὶ προσήρτον

τρεῖς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῶν

τριῶν θρησκευτικῶν Ἰδρυμά

των μας, Μυρτιδιωτίσσης, Ἀ

γίας Ἐλένης καὶ Ἀγίου Θεο

δώρου καὶ παρακαλοῦσα τὴν

συμπαράστασιν, διὰ καθιέρω

σιν «Ἱερᾶς Νήσου».

Ἀλλὰ, ἐν τῷ μεταξύ, μὲ τὸν

σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσε

ως, ὁ κ. Γεωργιάδης ἐποπεθετῆ

θη εἰς ἄλλο ὑπουργεῖον. Κατὰ

συνέπειαν, ἔμεινε ἐκκρεμὴς ἡ

αἰτήσις.

Κατόπιν τῆς ἀπὸ Ραδιοφῶ

νου Κυβερνητικῆς προσκλήσε

ως, ὅτι πάντες, ἔστω καὶ μεμ

νωμένοι, ἔχοντες νομίμως ἐκ

κρεμότητος, δύναται μέχρι

15ης Ὀκτωβρίου νὰ ἀπευθύν

ωνται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου,

πρὸς τὸ Ὑμετέρον Σεβαστόν

Ὑπουργεῖον Κυβερνητικῆς Πο

λιτικῆς Παλαιὰ Ἀνάκτορα, ὑ

ποβάλλω τὴν ἐκκρεμῶσαν αἰ

τησίαν καὶ εὐλαβῶς αἰτῶ, εὐχε

στεύμενοι ὅπως τὴν κρίνῃτε

εὐνοϊκῶς.

Μετὰ τιμῆς

καὶ εὐγνωμοσύνης

ΚΩΝ. ΣΤΑΘΗΣ

Χρονογράφημα

“ΚΑΘΗΛΕ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΣΤΑΣ,”

Τὸ εὐτυχέστερον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐγενήθη εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου 82 ἐτῶν, εἶναι ἡ δημοσιογραφία τὴν ὅποιαν ἐξετέλεσα κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεύθεν. Καὶ ἀναλύω ὁρισμένα γεγονότα: Εἶχον σκληρῶς διωχθῆναι ἀπὸ τοὺς Ἐαυτοσυμμορίτας ἀδίκως, δὲν εἶχον τίποτα εἰς τὸ παθητικόν μου. Πέρασαν αἱ σκληραὶ ἐκείναι ἡμέραι. Ἐφθάρμεν τὴν περίοδον τῆς ἐλευθέρως περιόδου 1947 — 1962. Νέος ἀδίκος διωγμὸς σκληρὸς, ἀπὸ τοὺς συγχωριανοῦς μου, καὶ τέλος κατὰ τὸ 1962 οἱ ἐχθροὶ τοῦ Λαοῦ μᾶς ἀχρηστεύσαν τὰς μικρὰς οἰκονομίας μας καὶ μετεβλήθημεν πένητες. Καὶ ἄρχισε ἡ ζωὴ τῶν στενοχωριῶν, ἀσφαλῶς εἶχον ὑπ' ὀφθαλμοῖς μου ὅτι δὲν ἦμουν μόνος, ἦτο μεγάλη μερίς τοῦ ἀπλοῦ ἀρχοῦ τῶν ἐθνικῶν. Καὶ ἐφθάσαμε εἰς τὴν ἐκ Θεοῦ ὑποδειχθεῖσαν Ἑθνικὴν Ἐπανάστασιν.

Ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἡμέραν συνήλθον πάντες οἱ διωγμένοι καὶ σκληρῶς ἀδικημένοι ἀδίκως καὶ ἠσθάνθημεν αἰσιοδοξίαν. Ἀρχίζω τὴν κανονικὴν δημοσιογραφίαν, ἀκολουθῶν μὲ φανατισμὸν τὴν Ἑθνικὴν Ἐπανάστασιν. Καὶ τώρα παρακολουθῶν συνεχῶς τὰ κατ' ἡμέραν τελευτήματα θαύματα (διότι περὶ μεγάλων Ἑθνικοῦ - Χριστιανικοῦ θαυμάτων προκρίνται), αἰσθάνομαι μίαν ψυχὴν εὐχαρίστησιν πού δὲν μπορῶ, δὲν ὑπάρχουν λόγια γιὰ νὰ ἐκφράσω ἐκεῖνον πού αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ μου. Καὶ ἡ ταπεινὴ καὶ ἡ ἐλάχιστος πάντων ἀτομικότης μου καὶ τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ γενομένη τῶν θεῶν δωρεῶν τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς μᾶς χαρίζει διὰ τῆς ὑπ' Αὐτοῦ ὑποδείξεως Ἑθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεώς μας. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, γιὰ νὰ ἐκφράζω τὰς μεγάλας

Χριστιανικὰς δωρεὰς πού γενομένη καὶ ἀπολαμβάνομεν ὅλα τὰ στρώματα τοῦ λαοῦ, ἀδιακρίτως τῆς ηλικίας μου, θὰ ἐκδίδω τὸ μικρὸ αὐτὸ φύλλον, ὅταν παρουσιάζεται εἰδικὴ τοπικὴ ἀνάγκη, ὅπως ἡδὴ παρουσιάσθη τὸ Τέμπλον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Καρβουνάδων, γιὰ νὰ ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς κοινῆς γνώμης τῶν κατοίκων τῆς Νήσου πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μας. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, διὰ τοῦ χρονογραφήματος, αὐτὸ δὲ σημεῖωσιν γιὰ τὸ νέο εὐεργετικὸ μέτρο πού ἐθεσίσθη στὸ Νησί, «Τὸ Νηπιαγωγεῖον» καὶ πού οἱ κάτοικοι μου ὑπέδειξαν νὰ γράψω εἰς ἐνδείξιν εὐχαριστίων.

Καὶ ἰδοὺ: Εἶναι ἡ 5η Νοεμβρίου. Εἶμαι ἔτοιμος γιὰ τὴν Χώρα, τὴ Πρωτεύουσαν. Μέσον μεταφορᾶς τὸ λεωφορεῖον τοῦ Νηπιαγωγείου. Ἐκκινεῖ ἐκ Καρβουνάδων. Εἶμαι ὁ μόνος ἐνήλιξ. Εἰς τὸ λεωφορεῖον ὑπάρχουν τὰ νήπια τῶν Καρβουνάδων. Προχωρεῖ τὸ λεωφορεῖον πρὸς Χώρα, φθάνομεν εἰς Κοντολιάνηκα. Ἐκεῖ τὰ νήπια, τὰ ἀνεβάλλουν οἱ μητέρες εἰς τὸ λεωφορεῖον. Κάθε μικρὸ ἀγγελούδι, εἰσερχόμενον, ἀναφωνεῖ γελαστό: «Καλημέρα». Προχωροῦμε Τσικαλαρία, συγχωρικαὶ σκηναὶ γιὰ κάθε ἐνήλικον, προχωροῦμε στὸ Κάτω Λειβάδι καὶ Ἀπάνω Λειβάδι. Τὸ λεωφορεῖον παρέλαβε τὸ ἀνεκτίμητο φορτίον. Ἐπροστέθησαν ἑτέροι 2 ἐνήλικες. Οἱ τρεῖς γέροντες παρακολουθοῦμεν (μὲ συγγίνην) τὰ ἀγγελούδια. Σὺν τούτοις, ἔχουν διαλόγους, γελοῖν, ἔχουν στὰ χεράκια τῶν εὐσμάτων διὰ τὰς Προϊσταμένας τῶν. Ἀφθάνομεν εἰς Χώρα. Κατερχόμενοι ἐνθουσιασμένοι, μέσα στὴ ψυχὴ μου ἦτο χαρᾶς: Δόξα σοι ὁ Θεός, πού ἐστὶ πρὸς ἡδὸν. «Καθῆλε τοὺς δυνάστας ἀπὸ τοὺς θρόνους». Ἀπῆλθον ὅτι ἐπράξαν.

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Διά τὸ ἄρθρον τῆς μικρᾶς Ἐφημερίδος μου, ἐπὶ τῶν Ἀγίων Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, δημοσιεύομαι μετ' ἰδιαίτερων εὐχαριστησίων, τὸ ἄρθρον τοῦ ἐκλεκτοῦ περιοδικοῦ «Νιάτα», μετ' ἰδιαίτερη βεβαιότητα ὅτι οἱ ἀναγνώσται μου θὰ εὐχαριστηθοῦν:

«ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΓΟΙ

Ἀπ' ὅσο ξέρω δὲν κοιτάχτηκε ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὰς τὸ γιατί ὁ Χριστὸς πῆρε γιὰ συνεργάτες στὸ μέγιστο ἔργο Του ψαράδες. Εἴπαν δηλαδὴ ὅτι μ' αὐτὸ ἤθελε νὰ δείξει τὴν ἀγάπη Του γιὰ τοὺς ταπεινοὺς, ἀσώματους ἀνθρώπους. Σωστὸ βέβαια. Εἴπαν ἀκόμη ὅτι εἶδε μετ' αὐτοὺς πῶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Ἁγίου μπορεῖ νὰ ἀναδείξει σπουδαίους ἐκτελεστές πού ὁ κόσμος δὲν τοὺς λογαριάζει καθόλου. Κι' αὐτὸ σωστὸ. Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσουμε μιὰ τρίτη θέση, τὴν ἑξῆς: Ὁ Χριστὸς θὰ μποροῦσε νὰ πάρῃ βοηθούς Του εἴτε κάποιους ἀπὸ τοὺς μορφωμένους τῆς ἐποχῆς εἴτε ἄλλους μετρίους (γραμματικῆς) μορφώσεως. Δὲν τῶκανε. Γιατί; Μήπως θέλησε νὰ μᾶς δείξει αὐτὸ πού ἀργότερα ξάλεγε μετ' αὐτοὺς ὁ Παῦλος «ὅτι γινώσκεις φουσιῶν»; (δηλαδὴ φουσιῶν, ἡ μόρφωση κάνει τὸν ἄνθρωπο ἐγωιστῆ). Μήπως οἱ θεολόγοι τῆς ἐποχῆς καὶ οἱ λοιποὶ μορφωμένοι (ἐντὸς ἡ ἐκτός εἰσαγωγικῶν) ἦσαν ἀκατάλληλοι νὰ δεχτοῦν τὸ ἀπλὸ καὶ μεγάλο μῆνυμα τῆς σωτηρίας; Γιατί αὐτὸ, τὸ μῆνυμα, χρειάζετο (καὶ χρειάζεται πάντα) ἀπλὲς καρδιές, λευκὲς ἀπὸ τὴ μόλυνση τοῦ Δένδρου τῆς Γνώσεως, διψασμένες γιὰ καθαρὸ νερὸ καὶ γιὰ τὸν Ἅρ τοῦ Θεοῦ. Αὐτῇ, θαρρῶ, εἶναι ἡ τρίτη αἰτία, πού ἐφερε τοὺς ψαράδες δίπλα στὸ Χριστό. Ἀς θυμηθοῦμε ὅτι καὶ οἱ πρῶτοι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων πού εἶδαν τὴν Γέννηση ἦσαν βοσκοί. Τὸς ψαράδες καὶ τοὺς βοσκούς λοιπόν, τοὺς πᾶν ἀπλοῦς, τοὺς πᾶν ἀκα-

λιέργητους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους διάλεξε ὁ Θεὸς γιὰ μάρτυρες καὶ ἀποστόλους του. Καὶ τὴν Ἀνάστασιν Του ἔκανε γνωστὴν πρῶτα στὶς γυναῖκες, τὸ πῶς εὐπιστο, τὸ πῶς δεκτικὸ στὴν Ἀλήθεια «ἐτερον ἡμῶν» τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Λοιπόν, τί θὰ γίνουμε ἐμεῖς οἱ γραμματιζόμενοι; Νὰ κρίνουμε τὰ διπλώματά μας; Ἀνῶφελο.

Ὅσα μάθαμε δὲν φεύγουν μετ' αὐτὸ σκίσιμο ἐνὸς χαρτιοῦ. Ἀλλὰ τί θὰ κάνουμε; Θὰ πορευτοῦμε σὰν τοὺς Μάγους. Πού πορεύτηκαν σὰν παιδιὰ. Γιατί ναι, αὐτὸ πού ἔκαναν νὰ κυνηγοῦν ἕνα ἀστὲρ νύχτες καὶ μέρες, ἐμοῖς ἐμὲς λιγὰν γελοῖο, ἐμοῖς ἀνόητο, ἀταίριαστο σὲ ἀνθρώπους τῆς ἡλικίας καὶ τῆς μορφώσεώς τους. Αὐτοὶ ὅμως δὲν κοίταζαν τί τοὺς ταίριαζε. Ἀκούσαν τὴ φωνὴ τῆς καρδίας τους πού διψοῦσε γιὰ τὴν Ἀλήθεια. Καὶ πῆγαν. Τώρα ἡ Ἀλήθεια εἶναι γνωστὴ. Ὅμως οἱ μορφωμένοι τὴν ἔχουν σκεπασί (δὺο χιλιάδες χρόνια γι' αὐτὸ ἀγωνίζονται) μετ' ἀπαισιόχους, μετ' ἀπαισιόχους, μετ' ἀπαισιόχους. Οἱ μορφωμένοι. Καὶ προπαντὸς οἱ ἄνδρες. Σπάνια οἱ γυναῖκες. Ἰσως ποτὲ οἱ ψαράδες καὶ οἱ βοσκοί. Καὶ βέβαια ἀσφαλῶς ποτὲ τὰ παιδιὰ.

Ἀς πορευτοῦμε λοιπόν πρὸς τὴν ἀπλότητα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὴν ἀπλότητα τῆς Γέννησής του γιορτάζοντες καὶ πάλι ἐφέτος ἡ Ἐκκλησία μας.

Νὰ μὴ κουβαλήσουμε ὅμως μαζί τὴν οἴηση, τὸ φουσκώμα, τὸν ἐγωισμὸ τοῦ μορφωμένου. Γιατί τότε θὰ διώξουμε ἴσως τὰ μιζηλμπιδία πού φόρτωσαν ἄλλοι στὴν Ἀλήθεια, μὰ θὰ προσθέσουμε ἄλλα, δικὰ μας μιζηλμπιδία. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι μὴδὲν.

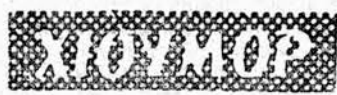
Στὴν ἀπλότητα λοιπόν τοῦ Εὐαγγελίου. Μετ' ἰδιαίτερη σὺν τῶν παιδιῶν ἡ σὺν τῶν βοσκῶν καὶ τῶν ψαράδων. Ἡ καὶ σὺν τῶν Μάγων. Γιὰ νὰ ἴδουμε τὸ Νήπιον — Θεὸ. Καὶ γιὰ νὰ ζήσουμε μαζί Του. Φίλοι Του κι' ἀπὸστολοί Του.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁς ἐγράψαμεν, κατεθέσαμεν τὴν πένναν. Ἐν τῷ μεταξύ, παρουσιάσθη τοπικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον μοῦ ἐπέβαλε νὰ προσφέρω τὰς ἀπαιτήσεις μου. Εἶναι τὸ τιγὲν ζήτημα τοῦ Τέμπλου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ μας Ἀγίου Γεωργίου Καρβουνάδων, τὸ ὁποῖον ἐκκρεμεῖ πενήντα χρόνια, ὅπως ἐδημοσίευσαν σχετικῶς. Ὁς ἔχω δηλώσει, θὰ καταβάλω κάθε προσπάθειαν, ὅσον δύναμαι καὶ ἐφ' ὅσον δύναμαι, διὰ τῆς συνεχούς προσπάθειάς μου γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐργου. Ἐάν τοῦτο δὲν γίνῃ τώρα, μοιραίως θὰ ἀρχίσῃ νέα πεντηκονταετία.

Διὰ τοῦτο, σημειῶνω εἰς τὴν ἐφημερίδα «Β' Περίοδος» μετ' ἀριθμὸν φύλλου 1 (ἕνα), μετ' βεβαιότητα ὅτι, ὅτι εἶναι ἀνθρώπινως δυνατόν θὰ πράξω. Διὰ τῆς τελευταίας μου αὐτῆς προσπάθειάς θὰ παύσῃ ὁ αὐτοέλεγχος τῆς συνειδήσεώς. Τὸ κατ' ἐμὲ πρᾶγμα καὶ πρᾶγμα. Ἀκολουθήσατε. Νὰ ἐμπνευσθῇ ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ.

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

ΤΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑ

Μιὰ σχολικὴ χρονιά, στὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων ἕνας μέτριος μαθητὴς λέγει στὸν καθηγητὴ του:

— Κύριε καθηγητά, ἂν μετ' ἀφῆστέ με στὴν ἴδια τάξη, θὰ πέσω νὰ πνίγω στὴ θάλασσα.

Ὁ καθηγητὴς μετ' ἀφέλεια τοῦ λέγει:

— Μὴ φοβάσαι, γιατί τὸ κούτσουρα δὲν πνίγονται.

ΑΡΙΣΤΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Μιὰ κυρία, τηλεφωνεῖ στὸν οἰκογενειακὸ γιατρὸ της:

— Γιατρέ, ἔλατε γρήγορα, εἶναι ἀνάγκη!

— Τί τρέχει;

— Ὁ γυῖός μου κατὰ πτενὸς στὸ στομάχι του!

— Καλὰ, ἔρχομαι!

— Τί πρέπει νὰ κάμω ὥσπου νὰ ἔλθετε;

— Νὰ γράφετε μετ' αὐτοῦ.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Γραφεῖον Γενικοῦ Γραμματέως

Ἀριθ. Πρωτ. Πρωτ. 692/71
Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15.1.1972

Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, Γενικὴν Διοικήσιν Διοικήσεως Διοικήσεως Διοικήσεως Διοικήσεως καὶ μεθόδων.

Ἐνταῦθα

Θέμα: Ἀπάντησις ἐπὶ ἀναφορᾶς Κ. Στάθης.

Κοιν.: κ. Κωνσταντῖνον Στάθην.

Καρβουνάδες Κυθήρων.
α) Ἡ ὑφιστάμενη κενὴ θέσις Συμβολαιογράφου Κυθήρων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 92477/2.10.71 ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τοῦτο, δημοσιεύθηκε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 164/8.10.71 Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προεκπεράσθη ἵνα πληρωθῇ. Σχετικὰ δικαιολογητικὰ ὑπέβαλον τρεῖς ὑποψήφιοι, ἐξ ὧν θὰ διορισθῇ ὁ εἰς.

Ἐντολὴ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΑΝΤ. ΓΚΟΤΣΗΣ

Ἐκφρασις Εὐγνωμοσύνης

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΛΟΥΤΣ ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Με βαρυντὴν λυπὴν ἐπληροφόρηθην ἐκ τῆς «Κυθηραϊκῆς Δράσεως» τὸν θάνατον τοῦ εὐσεβοῦς Κυθηρίου Χαράλαμπος Λούτς ἐξ Ἀρσωνιδικῶν. Ἐτελέσαμεν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του. Καὶ ἐμπροσθέντος ἐκφράζομεν τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τῆς Ἀγίας Ἐλέσης, διότι ὁ χριστιανὸς αὐτὸς Κυθηριεὺς, ἀνέλαβεν μόνος του τὴν δαπάνην καὶ τὰς ἐνεργείας εἰς εἰδικὸν ἐργοστάσιον τῆς Ἀγγλίας καὶ παρῆγγελε ἀπαντᾶ τὰ χρεῶδη εἰς εἶδη τροφίμων (πιττά, φλυτζάνια, ποτήρια, πιατέλες κ.λπ. καὶ εἰς ποσοστὸν δι' ἑκατὸν ἄτομα). Καὶ μετ' ἐργοστάσιον ἐπικοινωνήσαμεν ἡμεῖς ἀπὸ ἐδῶ καὶ παρελάβομεν (ἀτελῶς) ἀπαντα.

Ὁλοψύχως συλλυπούμεθα οἰκείους καὶ συγγενεῖς καὶ εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσῃ αὐτόν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Πρὸς δέ, δημοσιεύω ληφθεῖσαν ἐπιστολήν τοῦ κ. Νικολάου Λουράντου, εἰς ἀπάντησιν ἡμετέρας τοιαύτης.

SEPT. 19.1971

Παιδικὴ καὶ ἀγαπητὴ φίλε Κώστα, σὲ χαιρετῶ.

Συγγνώμην διότι ἄργησα νὰ σοῦ γράψω, ἀλλὰ αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι καὶ ἐγὼ ἄργησα νὰ λάβω γράμμα σου διότι πανε χρόνι ἀφ' ὅτου ἀλλάξε σὺστάσι, ὡς βλεπεις, στὴν ἐπικεφαλὴ τοῦ παρῶντος.

Δὲν σὰς ἀποκρύβω ὅτι χάρις πολλή, πρῶτον διὰ τὴν διάσασιν τοῦ δικοῦ σου ἀνθρώπου (διότι φαντάζομαι τὴν ἀγωνίαν σου) καὶ δεύτερον διὰ τὴν λογικὴν σου προσέγγισιν πρὸς τὸν ἀδελφόν μου. Τίνας τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Κώστα, εἰδείξες μεγαλοφυχία καὶ σὲ συγχάρω.

Ὅπως καὶ σὺ γράφεις, τὰ περασμένα πρέπει νὰ γίνονται ἔξα σμένα. διότι ἡ διαίωσις μιᾶς πληγῆς δὲν ὀφείλει σθένει.

Ἐξ ἄλλου τὸ γῆρας, ἀπαιτεῖ τὸ κλεισμὸ οἰωνοδύοτε λογαριασμών.

Αὐτὰ λοιπόν, πρὸς τὸ παρόν, δὲν γνωρίζω ἐάν αἱ δυνάμεις μου μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ξαναεπισημάνω τὴν πατρίδα, ἀλλὰ ἂν τὸ κατορθώσω, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔλθω νὰ σοῦ σφίξω τὸ χεῖρ νὰ θυμηθῶμεν λίγο τὰ παιδικὰ μας χρόνια.

Μετ' αὐτὴν πολλὴ ῥημαστὴ τοῦ Τσιρίγου. 10.500 ὅταν ἔφυγα τὸ 1907 — λιγώτερο ἀπὸ 4000 τότε — λυπρῶ.

Τί νὰ κάνωμε; Ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἄνθρωποι πηγαίνουν ἐκεῖ πού ἀπάρχουν ἐργασίες, πρὸ παντὸς ὑπάρχει πλῆθος καὶ ἐδῶ καὶ αὐτοῦ.

Σὲ χαιρετῶ,
ΝΙΚ. Π. ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Με πρωτοβουλία τοῦ συμπαθοῦς ἀλλὰ καὶ ἀγαπητοῦ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς νήσου μας Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Σπυρίδωνος Ἀγγελινού, ἐπαγγελματοποιήθη καὶ ἐφέτος, δαπάναις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἡ Πρωτοχρονιάτικὴ ἐκδήλωσις στὴν Χώρα, ἥτις ἐσημείωσεν μεγάλην ἐπιτυχίαν. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο τὸ κῶμικο δὲ διενεμήθησαν ὠραία τὰ δῶρα εἰς τὰ παιδιὰ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, μετ' ἀπάντησιν καὶ πάλι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τοῦ μεγαλυτέρου πιστωτικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας μας, ἐδεξιώθη ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐν Κυθήροις Ὑποκαταστήματος τοὺς πελάτας του, εἰς τὴν αἴθυσαν συναλλαγῶν τοῦ Ὑποκαταστήματος.

Ἀπαντες οἱ προσελθόντες νὰ εὐχηθοῦν ἐπὶ τῷ Νέφ Ἐτεῖ πελάται τοῦ Ὑποκαταστήματος, εὐχον ἰδιαιτέρως περιποιήσεως, τόσον παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ, ὅσον καὶ παρὰ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, προσεφέρθη δὲ μεγάλη ποικιλία καὶ ποσότης ξηρῶν καρπῶν καὶ ποτῶν.

Σχολιάζοντες οἱ πελάται τοῦ Ὑποκαταστήματος ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι τῆς περιοχῆς μας, τὰς δύο αὐτὰς ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας ἐπαγγελματοποίησεν τὸ Ὑποκατάστημα Κυθήρων, διὰ τὴν φρονὴν εἰς αὐτοὺς, διεκήρυξαν τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς αὐτό, ἠχῆθησαν δὲ ὅπως τὸ ἀνατέλλον Νέον Ἔτος, ἀποθῇ ἔτος προόδου, τόσον δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ Ὑποκατάστημα, ὅσον καὶ δι' ὁλοκλήρου τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

ΚΩΝΣΤ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ

Τὴν 30 Ἰανουαρίου, εορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐορτάσθη εἰς Καρβουνάδες μετ' ἀρτοκλασίας, ἣν ἐτέλεσεν τὸ Σχολεῖον Καρβουνάδων — Κοντολιανῶν. Τὸ ἐκκλησίασμα ἦτο ἀρκετὸν, τὰ παιδιὰ τοῦ Σχολείου καὶ ἡ Ἱεραρχία ἐτελέσθη μετ' ἀρτοκλασίας. Ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν Σχολείων ἐξεφώνησεν ἐξαιρετικὴν ὁμιλίαν μετ' ἡμᾶς τοὺς χριστιανικοὺς ἀγῶνας τῶν ἐορταζομένων Ἱεραρχῶν καὶ τὸ ἐκκλησίασμα ἔμεινε κατενυγησμένον.

Ὅλοι εὐχήθηκαμε νὰ εἴμεθα καλὰ καὶ τοῦ χρόνου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ΕΙΣ ΠΟΥΡΚΟ Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣ. ΚΟΜΗΝΟΣ

Ἀπεβίωσεν εἰς Πούρκο ὁ Γεώργιος Κων. Κομηνὸς εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν ἀπεβίωσεν εἰς Κομηνιάτικα ὁ Γεώργιος Κωνστ. Κομηνός, πατὴρ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ταχυδρομίου Κωνσταντίνου Γ. Κομηνοῦ καὶ ἐπιτρόπου τῆς Ἀγίας Ἐλέσης. Ἡ κηδεία του ἦτο πολὺ ἐπιδημική. Ὑπῆρξε συγκέντρωσις ἐφάμιλλος πρὸς τὸν πανηγυρισμὸν τῆς Ἀγίας Ἐλέσης. Ἀπὸ ὅλην τὴν Νήσον ἐμαζεύθησαν. Πάντες ἀνεγνώρισαν μεγάλαν προσόντα εἰς τὸν ἀνθρώπον αὐτόν, τὸν ἀπλόν, τὸν πᾶν, τὸν ὀλίγων γραμμάτων, ἀλλὰ μεγάλων χαρισμάτων, ἀριστος οἰκογενειάρχης καὶ μεγάλος συνεργὸς εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ Ἱεροῦ προσκυνηματος τῆς Ἀγίας Ἐλέσης. Ἐπρόσφερε, ὅπως ὅλοι οἱ Κυθηριοὶ καὶ ἰδιαιτέρως καὶ οἱ Πουρκιώτες, μεγάλας ὑπηρεσίας, συνεχῶς κατὰ συνέχειαν εἰς ὅλα τὰ ἔργα μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ζωῆς του.

Ἡμεῖς ἐκτιμῶντες τὸν δραστήριον αὐτὸν Χριστιανόν, τὸν ἐνθερμον ὑποστηρικτὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἀπλότητι του, μετ' αὐτὴν καλὰ λόγια, πού δὲν μποροῦσα νὰ τοῦ εἰπῶ ἐφ' ὅσον ἔζη, μόνον τὸν ἐθαύμαζα, ἀγάπη καὶ ἐκτίμησης ἀνεπτύχθησαν τὸ τί προσέφερεν εἰς τὴν κοινωνίαν, φέροντες αὐτὸν ὡς ἕνα λαμπρὸν καὶ ζωντανὸν παράδειγμα πρὸς μίμνησιν. Καὶ κατέληξα μετ' αὐτοῦ: «Τετιμμημένον νεκρῷ, ἡδύνατο νὰ εἴπῃς ὅτι ἐκλήρωσες πλήρως τὰ Ἑθνικὰ καὶ Χριστιανικὰ καθήκοντα σου ἐν τῷ κύκλῳ σου. Ἡ γὰρ πέραν τῶν δυνάμεών σου ὁ Δικαίος Κριτὴς θὰ Σὰς δώσῃ τῆς Δικαιοσύνης τὸν στέφανον καὶ ἡ μνήμη σου θὰ εἶναι αἰώνια».

Εἰδήσεις ἐν συντομία

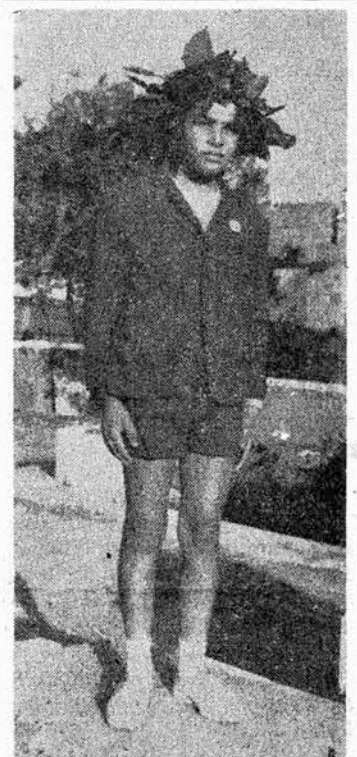
Ἡ ΕΛΛΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ἐφέτος ἦτο ἐντελὲς μηδαμινῇ γενικῶς, πολλοὶ δὲν συνέλεξαν τίποτα.

★

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ μας, ἀπέστειλε ἀρκετὰ τοιμῆντα στὰ Κύθηρα καὶ διεδόθη ὅτι θὰ συνεχισθῇ, διὰ πάσης φύσεως ἐπιλογὰ ἔργα καὶ ἐπιπροσθέτως προέβλεπε καὶ διὰ τὰ ἀνάλογα ἀμμοχάλικα μεταφορὰν κ.λπ. Ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Νήσου εἶναι κατενυγησμένη καὶ ἐκφράζει τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην τῆς, διὰ τὸ τόσον σπουδαγμένον ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Νομάρχου ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Νήσου καὶ δὲν λησμονεῖ ποτὲ καὶ τὴ μεγάλη προσφορά του, στὴ μεγάλη φωτιὰ τῆς Νήσου.

★

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Προέδρων Χώρας — Ποταμοῦ καὶ Καρβουνάδων, οἵτινες ἐνῆργησαν ἔργον ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀεροδρομίου. Τὸ ἀεροπλάνον ἤρχισε τὰς πτήσεις. Χρειαζέται ὅμως ἀκόμη ἀρκετὴ ἐργασία, ὡς ἐλέχθη.

Ὁ συνδυασμὸς ἐγγονὸς μου Κωνσταντῖνος Ἐμμανουὴλ Στάθης, βαθευθεὶς εἰς τὰς Σχολικὰς Ἐπιδείξεις Δημοτικοῦ, ἡλικίας ἐτῶν 12.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ἐφέτος, τὸ καλοκαίρι, ἦτο λίγο καὶ οἱ κυνηγοὶ δὲν εὐχαριστήθηκαν, ἀλλὰ οἱ ντόπιοι κυνηγοὶ ἐδημιούργησαν ὀριστικῶς ἕνα καλὸ κυνήγι κατὰ τὰ ἀπογεύματα, ἀπὸ τὰ Χριστουγεννα καὶ δώθε, εἰς τὰ περάσματα, Τσίλικες καὶ Μπεκάτσες.

★

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ τῆς ζωῆς εἶναι πάλιν σχεδόν, καὶ τὰ ἐργατικά εἶναι εἰς τὸ σημεῖον πού ἔχουν φθάσει, ἀπὸ 100, 120, 150 ἐργάται καὶ εἰδικοί 200.

●

ΟΙ ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΕΣ, γύφτοι, φαναριτζήδες, κοφινάδες κ.λπ., κάπου ὑπάρχει ἕνας ἡ κανένας. Τὰ παιδιὰ πηγαίνουν ὅλα σχολεῖο, γιὰ ἐργάτες κανένας.

●

Ἡ ΓΕΩΡΓΙΚΗ καλλιέργεια ἐγίνετο πολὺ καλὴ, ὁ καιρὸς ἔσαςε καλὰ καὶ τὰ τρακτέρ ἠργάσθησαν καλὰ καὶ ἡ σορὰ εἶναι πολὺ καλὴ καὶ ὅλαι αἱ ἐνδείξεις προβλέπουν καλὴν ἐσοδείαν. Ἐκαμε καὶ κρύα πολλὰ.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ ἀργία εἶναι μάννα στὴ πείνα, ἀδελφὴ τῆς κλοπῆς, ξαδέλφη στὸ πῆμα καὶ τὴ δυστυχία.

Τὰ Γνέφεια σκοτεινιάζουν τὸν ἥλιον, παρόμοια καὶ τὰ πάθη σκοτεινιάζουν τὸ μυαλό.

Ἡ πῶς καλλίτερη ἐκδίκασις γιὰ ἄδικο ἀντίπαλο, εἶναι νὰ τὸν περιφρονήσῃς, ἐνῶ μπορεῖς νὰ βλαψῇς.

Ἄμα δὲν ἔχεις ἀκατάλογιστη μανία γιὰ πολλὰ, τότε τὰ ὀλίγα θὰ σοῦ φαίνονται πολλὰ.

Μὴ ζητᾷς ν' ἀγαπήσῃς τὸ τέλειον, γιατί τότε μπορεῖ νὰ πεθάνῃς καὶ νὰ μὴ δῇς ποτὲ ἀγάπη.

Μιὰ ἀγάπη εἶναι ἀπόλυτα εἰλικρινής, ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ φαγητό.

Ὑπεύθυνοι
συμφώνως τῷ Νόμῳ
Συντάξεως:
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΘΗΣ
Καρβουνάδες Κυθήρων
Τυπογραφεῖον:
Κίμων Ν. Χρυσοχοῦ
Γερανίου 7 — Ἀθῆναι

ΤΑ ΜΩΡΑ ΕΞΕΛΕΞΑΤΟ Ο ΘΕΟΣ ΙΝΑ ΤΟΥΣ ΣΟΦΟΥΣ ΚΑΤΑΣΧΥΝΗ

Κανεὶς δὲν πρέπει, ἐν γνώσει του, νὰ καταπατῇ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν, πολλῶν δὲ μάλλον οἷος δῆποτε, ὅστις γράφει. Καὶ ἡμεῖς, ἐπεὶ νὰ γράφωμεν τὴ μισροτέρη ἐφημεριδοῦλα, ἀσφαλῶς τῆς Ἑλλάδος μας. Μοῦ ἐπεβλήθη νὰ γράφω, διότι καίτοι ἡ ἐλαχιστοτάτη μόνος τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μας ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις, μετ' ἀρτοκλασίας, ἐκήρυξαν σκληρὸν ἀδικον ἀνῶνα ἐναντίον μου καὶ ἐπρεπε νὰ ἀμυνθῶ. Ὑπεχρεώθηκα νὰ γράφω, νὰ γράφω ἀλήθειαν, ν